

247.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 15 marca 1933 r.

o szkołach akademickich.

Art. 1. (1) Szkoły akademickie zorganizowane są na zasadzie wolności nauki i nauczania. Zadaniem ich jest prowadzenie badawczej i twórczej pracy naukowej lub artystycznej, wdrażanie do samodzielnych badań naukowych lub twórczości artystycznej, kształcenie i wychowywanie słuchaczy na świadomych swych obowiązków obywateli Rzeczypospolitej, oraz przygotowanie ich do wykonywania zawodów, wymagających naukowego opanowania danej gałęzi wiedzy i samodzielnego sądu o wcho-
dzących w ich zakres zagadnieniach teoretycznych i praktycznych.

(2) Założenie i zwinięcie szkoły akademickiej oraz nadanie istniejącej już szkole praw szkół akademickich wymaga aktu ustawodawczego.

(3) Szkoły akademickie noszą nazwy: uniwersytetów, wszechnic, politechnik, akademij, szkół głównych; nazw tych nie wolno używać szkołom nieakademickim.

(4) Szkoły akademickie posiadają osobowość prawną.

(5) Szkoły akademickie posiadają wyłączne prawo nadawania akademickich stopni naukowych.

I. PANSTWOWE SZKOŁY AKADEMICKIE.

Art. 2. Państwowymi szkołami akademickimi są:

1. Uniwersytet Jagielloński w Krakowie,
2. Uniwersytet Stefana Batorego w Wilnie,
3. Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie,
4. Uniwersytet Warszawski,
5. Uniwersytet Poznański,
6. Politechnika Lwowska,
7. Politechnika Warszawska,
8. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie,
9. Akademyja Medycyny Weterynaryjnej we Lwowie,
10. Akademyja Górnicza w Krakowie,
11. Akademyja Sztuk Pięknych w Krakowie,
12. Akademyja Sztuk Pięknych w Warszawie,
13. Akademyja Stomatologiczna w Warszawie.

Art. 3. (1) Szkoły akademickie mogą się dzielić na wydziały, a wydziały na oddziały; mogą również istnieć studia specjalne. Podział na wydziały (oddziały, studia) oraz zmiany tego podziału, reorganizacja wydziałów (oddziałów, studjów) przez tworzenie lub zwijanie katedr i zakładów następuje w drodze rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego po wysłuchaniu opinii albo na wniosek:

- a) rady wydziałowej, gdy chodzi o zmianę w ramach wydziału,

b) senatu — we wszystkich innych przypadkach.

Tworzenie nowych wydziałów oraz związanie istniejących następuje w drodze rozporządzenia Rady Ministrów na wniosek Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego po wysłuchaniu opinji albo na wniosek senatu.

(2) Językiem urzędowym i wykładowym szkół akademickich jest język polski; wyjątki od tej zasady wprowadzić może tylko ustawa. Senat za zgodą Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może na wniosek rady wydziałowej zezwolić ze szczególnych względów na wykładanie niektórych przedmiotów w innym języku.

(3) Każda szkoła posiada statut, który w ramach i w rozwinięciu zasad, ustalonych obowiązującymi przepisami, określa jej ustrój oraz szczegółowy zakres kompetencji władz akademickich.

(4) Statut oraz wszelkie jego zmiany podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 4. (1) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego jest władzą naczelną szkół akademickich i sprawuje nad nimi zwierzchni nadzór.

(2) Celem omawiania spraw, dotyczących ogółu szkół akademickich, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwołuje w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na trzy lata, zjazd rektorów wszystkich szkół akademickich. Zjazdowi przewodniczy Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub jego delegat. Uchwały zjazdu mają charakter opinji.

A. WŁADZE AKADEMICKIE.

Zebranie ogólne profesorów.

Art. 5. (1) Zebranie ogólne profesorów składa się z tych osób, które należą do składu rad wydziałowych; zwołuje je i przewodniczy mu rektor.

(2) Zebranie ogólne profesorów uchwała statut szkoły oraz jego zmiany.

(3) Zebranie ogólne profesorów uchwała swój regulamin.

(4) Zebranie profesorów rozważa zagadnienia nauczania i wychowania, oraz wypowiada na żądanie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub rektora opinie w sprawach, dotyczących szkoły lub nauki.

(5) Zebranie profesorów wysłuchuje i rozpatruje — bez podejmowania uchwał — plan działalności i sprawozdania roczne rektora ze stanu szkoły.

(6) Rektor może zawiesić uchwały zebrania ogólnego profesorów, gdy uzna to za potrzebne ze względu na interes publiczny lub dobro szkoły. W tych wypadkach jest on obowiązany w terminie, przewidzianym w statucie szkoły, zwołać ponownie zebranie celem rozpatrzenia zawieszonych uchwał.

(7) Jeżeli zebranie ogólne profesorów pierwotną uchwałę podtrzyma, rektor przedstawia sprawę Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do rozstrzygnięcia.

Senat akademicki.

Art. 6. (1) Senat akademicki jest naczelną władzą kolegjalną szkoły w naukowych, gospodarczych i administracyjnych sprawach, dotyczących szkoły jako całości, o ile nie należą do innych władz akademickich. Do senatu należy troska o zdrowie moralne i należyte warunki bytu materialnego młodzieży.

(2) W skład senatu wchodzi: rektor, prorektor, dziekani oraz inni członkowie, których liczbę i sposób wyboru ustala statut szkoły.

(3) Posiedzenie senatu zwołuje i przewodniczy mu rektor.

(4) Senat uchwała swój regulamin.

(5) Senat może przelać na rektora częściowo lub w całości swe uprawnienia z wyjątkiem uprawnień, przewidzianych w art. 3 ust. 1 i 2, art. 6 ust. 4, art. 21 ust. 1 i 2, art. 25 ust. 3 i 5, art. 41 ust. 4 i art. 42 ust. 2.

(6) Wniesienie skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego wymaga uchwały senatu i zgody Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Uchwały tej rektor nie może zawiesić.

Art. 7. (1) Rektor może zawiesić uchwałę senatu, gdy uzna to za potrzebne ze względu na interes publiczny lub dobro szkoły; powinien to uczynić, jeżeli uchwała sprzeciwia się obowiązującym przepisom. W tych przypadkach obowiązany on jest w terminie, który ustala regulamin senatu, zwołać ponownie zebranie senatu celem powtórnego rozpatrzenia sprawy, w której powzięta była zawieszona uchwała.

(2) Jeżeli senat pierwotną uchwałę podtrzyma, rektor przedstawia sprawę Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do rozstrzygnięcia.

Rektor.

Art. 8. (1) Urząd rektora jest najwyższą godnością w szkole; rektor jest przedstawicielem szkoły nazewnątrz, wykonawcą uchwał senatu, przełożonym grona nauczycielskiego, zwierzchnikiem pomocniczych sił naukowych oraz urzędników i niższych funkcjonariuszów szkoły, jako też opiekunem i zwierzchnikiem słuchaczy.

(2) Rektor czuwa nad działalnością władz akademickich i zakładów celem zapewnienia legalności i prawidłowego toku ich pracy, zarządza majątkiem szkoły oraz rozstrzyga spory kompetencyjne między władzami akademickimi.

(3) Rektorowi przysługuje tytuł Magnificencji.

Art. 9. (1) Rektora wybiera z pośród profesorów zwyczajnych na okres trzech lat zebranie delegatów wydziałów zwykłą większością głosów.

(2) W szkołach, w których niema co najmniej pięciu profesorów zwyczajnych, może być obrany rektorem profesor nadzwyczajny.

(3) Wybór rektora podlega zatwierdzeniu przez Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(4) W razie odmowy przedstawienia przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wybranego kandydata Prezydentowi Rzeczypospolitej do zatwierdzenia, zebranie delegatów dokonywa niezwłocznie nowych wyborów.

(5) Sposób wyboru delegatów, regulamin i termin wyborów ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Zebranie zwołuje i przewodniczy mu rektor ustępujący.

(6) Ustępujący rektor może być ponownie wybrany.

(7) Nowy rektor obejmuje urządowanie dnia 1 września.

(8) W razie ustąpienia rektora przed ukończeniem kadencji, dokonywa się w ciągu miesiąca wyboru nowego rektora na pozostały okres kadencji.

Art. 10. (1) Organem rektora w zakresie jego funkcji administracyjnych jest podległy mu bezpośrednio sekretariat szkoły, łączący w sobie wszystkie biura szkoły, z kierownikiem sekretariatu na czele; organizację sekretariatu ustala statut szkoły. Mianowanie kierownika i urzędników sekretariatu, o ile na mocy specjalnych przepisów nie należy do władz akademickich, wymaga wniosku senatu.

(2) W ręku rektora skupia się korespondencja urzędowa szkoły z władzami. W szczególności wszystkie pisma wydziałów i zakładów oraz urzędowe pisma profesorów, skierowane do władz, wysła się za pośrednictwem rektora, który ma prawo zaopatrywać je własną opinią.

(3) Rektor ogłasza drukiem kronikę szkoły, jej skład osobowy i programy wykładów.

Art. 11. (1) Rektor czuwa nad porządkiem na terenie szkoły przy pomocy organów szkolnych; jest władny wezwać pomocy organów bezpieczeństwa, gdy uzna to za konieczne.

(2) Organy bezpieczeństwa mogą wkroczyć z własnej inicjatywy na teren, podlegający władzy porządkowej rektora, w wypadkach nagłego niebezpieczeństwa. O wkroczeniu winna władza bezpieczeństwa natychmiast zawiadomić rektora.

(3) Rektor ustala teren szkoły, zawiadamiając o tem władzę administracji ogólnej.

Art. 12. Rektorowi na czas sprawowania urzędu rektorskiego Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zmniejsza wymiar obowiązkowych zajęć profesorskich.

Art. 13. W sprawach dyscyplinarnych rektor podlega wyłącznie Wyższej Komisji Dyscyplinarnej dla profesorów szkół akademickich, która orzeka ostatecznie.

Prorektor.

Art. 14. (1) Zastępcą rektora jest prorektor, którego wybiera na okres trzech lat zebranie delegatów wydziałów z grona profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych. Wybór prorektora odbywa się w innym roku akademickim niż wybór rektora i podlega zatwierdzeniu przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Do wyboru i za-

twierdzenia mają poza tem odpowiednie zastosowanie postanowienia art. 9.

(2) Nowy prorektor obejmuje urządowanie dnia 1 września.

(3) Jeżeli zajdzie potrzeba zastępowania prorektora, senat wyznacza zastępcę z pośród członków senatu.

(4) Rektor może powierzyć prorektorowi lub jego zastępcy pewne sprawy do stałego załatwiania w jego imieniu.

(5) Postanowienia art. 13 mają zastosowanie do prorektora.

Rada Wydziałowa.

Art. 15. (1) Rada wydziałowa jest powołana do załatwiania wszelkich spraw, dotyczących nauki i nauczania na danym wydziale.

(2) Rada wydziałowa może udzielać opinii naukowych w zakresie swojego wydziału; jest obowiązana udzielić opinii w przypadkach, przewidzianych w ustawach, lub gdy jej zażąda Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(3) Radę wydziałową zwołuje i przewodniczy jej dziekan.

Art. 16. (1) W skład rady wydziałowej wchodzi profesorowie zwyczajni, nadzwyczajni i delegaci docentów wydziału; sposób wyboru tych delegatów ustala statut szkoły.

(2) Delegaci docentów mają na posiedzeniach rady wydziałowej taki sam głos, jak inni członkowie rady.

(3) Rada wydziałowa może powoływać do swego grona na rok akademicki także wykładowców na danym wydziale profesorów innych wydziałów lub innych szkół akademickich.

(4) Rada wydziałowa uchwała swój regulamin.

(5) Postanowienia, odnoszące się do zawieszania uchwał senatu przez rektora, stosuje się analogicznie także do dziekana w stosunku do rady wydziałowej.

(6) Dziekan ma ponadto obowiązek zawieszania uchwały rady wydziałowej na żądanie rektora, jeśli ten uzasadnia swe żądanie powodami, wymienionymi w ust. 1 art. 7 ustawy niniejszej. Ostateczna decyzja należy do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w tym samym trybie, jak i przy uchwałach senatu.

Dziekan.

Art. 17. (1) Dziekan jest władzą zarządzającą wydziału i jego przedstawicielem, przewodniczącym i wykonawcą uchwał rady wydziałowej, przełożonym pomocniczych sił naukowych, urzędników oraz funkcjonariuszów niższych wydziału; załatwia on sprawy gospodarcze i administracyjne wydziału, czuwa nad należytych tokiem spraw, wchodzących w zakres działania rady wydziałowej, jako też nad prawidłowym tokiem studjów i egzaminów i składa radzie wydziałowej, oraz za pośrednictwem rektora, zebraniu ogólnemu profesorów sprawozdanie z działalności wydziału.

(2) Przez ręce dziekana przechodzi korespondencja urzędowa kierowników zakładów wydziałowych, wszystkich członków i słuchaczy wydziału; dziekan może zaopatrywać wszystkie pisma swoją opinią.

Art. 18. (1) Dziekana wybiera rada wydziałowa na okres roku z pośród profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych zwykłą większością głosów w miesiącu czerwcu.

(2) Ustępujący dziekan może być wybrany ponownie.

(3) Dziekan obejmuje urzędowanie w dniu 1 września.

(4) W razie ustąpienia dziekana w ciągu urzędowania, dokonywa się nowych wyborów na pozostały okres roku akademickiego.

Art. 19. (1) Zastępcą dziekana, jako prodziekana, jest dziekan ustępujący. W razie zrzeczenia się godności prodziekana przez ustępującego dziekana lub w razie jego ustąpienia w ciągu urzędowania rada wydziałowa wybiera prodziekana.

(2) W razie potrzeby rada wydziałowa wyznacza zastępcę prodziekana z pośród profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych wydziału.

Władze akademickie szkół jednowydziałowych.

Art. 20. (1) W szkołach jednowydziałowych zebranie ogólne spełnia również funkcje senatu i rady wydziałowej. Rektor spełnia również funkcje dziekana, a prorektor funkcje prodziekana. Rektora wybierają profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni.

(2) Statut szkoły jednowydziałowej może przewidzieć utworzenie senatu, składającego się z rektora, prorektora i trzech delegatów zebrania ogólnego, wybranych z pośród profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych.

B. STUDJA SPECJALNE.

Art. 21. (1) Organizację studjów specjalnych określa statut, nadany przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: dla studjów w ramach wydziału — po wysłuchaniu rady wydziałowej i senatu, a dla studjum, nie zorganizowanego w ramach wydziału, — po wysłuchaniu senatu.

(2) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może po wysłuchaniu senatu powołać w studjum specjalnem, nie zorganizowanym w ramach wydziału, radę profesorów w analogicznym składzie jak rady wydziałowe oraz przyznać radzie tej niektóre uprawnienia, przysługujące radom wydziałowym, kierownikowi studjum zaś — niektóre uprawnienia dziekana.

C. ZAKŁADY NAUKOWE SZKÓŁ AKADEMICKICH.

Art. 22. (1) W szkołach akademickich istnieją zakłady, przeznaczone dla badań naukowych i dla celów nauczania.

(2) Zakłady naukowe winny, obok zapewnienia słuchaczom odpowiedniego przygotowania naukowego i zawodowego, rozwijać twórczą działalność

naukową i dążyć do najpełniejszego uwzględnienia warunków i potrzeb regionalnych.

(3) W szkołach akademickich mogą też istnieć zakłady, poświęcone wyłącznie badaniom naukowym.

Art. 23. (1) Kierownikiem zakładu jest profesor, z którego katedrą zakład jest związany.

(2) Kierownikiem zakładu, nie związanego z żadną katedrą albo obejmującego swym zakresem kilka katedr (instytutu), jest profesor, któremu powierza kierownictwo Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek rady wydziałowej, gdy chodzi o zakład, należący do jednego wydziału, a na wniosek senatu — we wszystkich innych przypadkach.

(3) Opiekę nad zakładem, należącym do jednego wydziału, sprawuje rada wydziałowa, nad zakładem, służącym celom kilku lub wszystkich wydziałów — senat. Z końcem roku akademickiego składa kierownik radzie wydziałowej (senatowi) sprawozdanie z działalności naukowej i pedagogicznej zakładu.

(4) Nadzór gospodarczy nad zakładem wydziałowym sprawuje rektor za pośrednictwem dziekana, któremu kierownik przedstawia sprawozdanie z użycia dotacji i innych wpływów zakładu. Nadzór gospodarczy nad zakładem, służącym celom kilku wydziałów, sprawuje rektor bezpośrednio. W razie potrzeby może rektor zawiesić kierownika zakładu w wykonywaniu czynności kierowniczych, a sprawę przedstawić Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do ostatecznej decyzji.

Art. 24. (1) Biblioteki szkół akademickich służą wszystkim wydziałom szkół i mają cele ogólnonaukowe; powinny one być w miarę możliwości dostępne dla publiczności. Kierownicy bibliotek są urzędnikami i mianowani są na wniosek senatu. Innych urzędników bibliotek mianuje się trybem, przewidzianym w ust. (1) art. 10 dla urzędników sekretariatu. Kierownicy bibliotek uniwersyteckich powinni posiadać stopień doktora, kierownicy innych bibliotek — co najmniej niższy stopień naukowy. Kierownicy bibliotek referują sprawy bibliotek na posiedzeniu senatu.

(2) Dla wydawania opinii we wszystkich sprawach, dotyczących biblioteki, z wyjątkiem spraw osobistych, powołana jest komisja biblioteczna.

(3) Uprawnienia i obowiązki kierownika biblioteki, jako też skład i zakres działania komisji bibliotecznej ustala statut szkoły.

(4) Kierownicy bibliotek uniwersyteckich mają tytuł dyrektorów.

D. ADMINISTRACJA GOSPODARCZA SZKÓŁ AKADEMICKICH.

Art. 25. (1) Szkoły akademickie mogą posiadać, nabywać, obciążać i zbywać własny majątek ruchomy i nieruchomy, przyjmować darowizny i zapisy, zawierać umowy i zarządzać swym majątkiem; może im być również oddany w użytkowanie majątek państwowy.

(2) Majątkiem szkoły oraz majątkiem państwowym, oddanym szkole w zarząd lub użytkowa-

nie, zarządza rektor; dokonywa on również po wysłuchaniu opinii dziekanów rozdziału pomiędzy wydziały funduszy własnych szkoły oraz przedstawia Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wnioski w sprawie podziału funduszy, przekazanych przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na określone wydatki z budżetu Państwa oraz z opłat studenckich.

(3) Nabycie, pozbycie i obciążenie przez szkoły nieruchomości własnych oraz przyjęcie pod warunkiem obciążającym zapisów i darowizn wymaga uchwały senatu, zatwierdzonej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(4) Rektor może przekazać dziekanom lub kierownikom zakładów przyjmowanie zapisów i darowizn, nie obciążonych żadnymi warunkami, a przeznaczonych wyłącznie na cele wydziału lub zakładu.

(5) Rektor przedstawia senatowi co najmniej dwa razy do roku, z reguły w czerwcu i grudniu, sprawozdanie z zarządu sprawami majątkowymi szkoły. O sprawozdaniu tem wypowiada senat swe uwagi dla Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(6) Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustala zasady administracji i gospodarki szkół oraz zakres i sposób wykonywania nadzoru i kontroli nad działalnością administracyjną i gospodarczą szkół akademickich, nad gospodarką majątkiem własnym szkół oraz nad gospodarką majątkiem państwowym, pozostającym w ich zarządzie lub użytkowaniu.

Art. 26. (1) Senat uchwała preliminarz budżetu szkoły, ustala program potrzeb budowlanych szkoły, rozdziela pomieszczenia pomiędzy wydziały oraz ustala zasady o mówów o wykłady i ćwiczenia z nauczycielami akademickimi i nieakademickimi w przypadkach, gdy środki na pokrycie ich wynagrodzenia czerpie szkoła z majątku własnego.

(2) Rada wydziałowa dokonywa rozdziału funduszy wydziału i układa preliminarz budżetu na podstawie wniosków kierowników katedr lub zakładów. Dziekan ustala program potrzeb budowlanych wydziału oraz rozdziela pomieszczenia, przyznane wydziałowi, pomiędzy zakłady wydziału.

Art. 27. W sprawach zarządu majątkiem szkoły korzysta rektor z uwag komitetu administracyjnego, jako organu doradczego. W skład komitetu administracyjnego wchodzi powołani przez rektora na okres trwania jego kadencji profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni szkoły, nadto z urzędu kierownik sekretariatu szkoły. Rektor układa regulamin komitetu i przewodniczy jego obradom.

E. GRONO NAUCZYCIELSKIE.

Art. 28. (1) Do grona nauczycielskiego szkoły akademickiej należą:

- a) nauczyciele akademicy, t. j. profesorowie honorowi, zwyczajni, nadzwyczajni, tytularni i docenci,
- b) nauczyciele nieakademiccy i lektorzy języków.

(2) Każdy profesor i docent ma prawo podawania i oświetlania z katedry sposobem naukowym

według swego naukowego przekonania zagadnień, wchodzących w zakres tej gałęzi wiedzy, której jest przedstawicielem. Posiada on też swobodę wyboru metod wykładów i ćwiczeń.

(3) Nauczycielami akademickimi mogą być osoby, które przyczyniły się do rozwoju nauki, a w szkołach (wydziałach) artystycznych również artyści, którzy zaznaczyli się swą pracą twórczą w dziedzinie sztuki.

(4) Nauczyciel akademicki może za zgodą zainteresowanych rad wydziałowych ogłaszać wykłady na wydziałach, do których nie należy.

Art. 29. (1) Osoby, którym przez habilitację zostało przyznane prawo wykładania w szkole akademickiej (*venia legendi*), otrzymują tytuł docenta.

(2) Prawo wykładania ma obejmować całość pewnej nauki lub taką jej część, którą można uważać za przedmiot w sobie zamknięty.

Art. 30. (1) Habilitację przeprowadza rada wydziałowa. Warunkiem dopuszczenia do habilitacji jest posiadanie stopnia doktora. Od obowiązku wykazania się stopniem doktorskim mogą być zwolnieni przez radę wydziałową artyści, wybitni fachowcy, a wyjątkowo także wybitni badacze naukowci.

(2) Przewód habilitacyjny poprzedza ocena kwalifikacyjna kandydata.

- (3) Przewód habilitacyjny obejmuje trzy akty:
- a) ocenę kwalifikacyjną naukowych (artystycznych) kandydata na podstawie zbadania wartości jego pracy habilitacyjnej;
 - b) dyskusję habilitacyjną;
 - c) wykład habilitacyjny.

(4) Rada wydziałowa może wyjątkowo uwolnić kandydata od drugiego i trzeciego aktu habilitacyjnego.

(5) Uchwała rady wydziałowej, nadająca kandydatowi prawo wykładania, podlega zatwierdzeniu przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego po wysłuchaniu opinii senatu.

(6) Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego określa sposób postępowania habilitacyjnego w ramach powyższych postanowień.

(7) Prawo wykładania gaśnie, jeżeli docent nie korzysta z niego przez dwa po sobie następujące lata akademickie. Docent może otrzymać urlop od Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na podstawie wniosku rady wydziałowej. Czasu urlopu nie wlicza się do okresu dwuletniego zaniechania wykładów.

(8) Docentowi, który skutkiem zaniechania wykładów stracił prawo wykładania, może rada wydziałowa na jego prośbę zwykłą uchwałą je przywrócić.

(9) Wynikające z habilitacji prawo wykładania wygasa, gdy docent osiągnie ten rok życia, w którym Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może przenieść profesora w stan spoczynku z powodu osiągnięcia granicy wieku.

(10) Prawo wykładania może być rozszerzone na inną dziedzinę wiedzy na mocy uchwały rady wydziałowej, zatwierdzonej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Podstawą roz-

szerzenia prawa wykładania może być tylko działalność naukowa w danej dziedzinie wiedzy.

(11) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może na wniosek rady wydziałowej cofnąć docentowi prawo wykładania.

(12) Prawo wykładania, nadane w jednej ze szkół akademickich, można przenieść na inny wydział lub do innej szkoły na podstawie uchwały rady odpowiedniego wydziału. O uchwale zawiadamia rada wydziałowa senat i Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 31. Docent jest obowiązany do zachowywania powagi swego stanowiska i przestrzegania przy pełnieniu swych funkcji obowiązujących przepisów. Przepisy dyscyplinarne dla docentów ustala statut szkoły.

Art. 32. Prezydent Rzeczypospolitej może na wniosek Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, przedstawiony na podstawie uchwały rady wydziałowej i po wysłuchaniu opinii senatu, mianować tytularnymi profesorami szkoły akademickiej za wybitną działalność naukową (artystyczną) docentów, którzy wykładają w tym charakterze co najmniej przez lat pięć.

Art. 33. (1) Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje Prezydent Rzeczypospolitej.

(2) Przed obsadzeniem katedry rada wydziałowa przeprowadza ankietę, a mianowicie zwraca się do wszystkich profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych, wykładających dany przedmiot we wszystkich szkołach akademickich, z żądaniem nadesłania opinii, jakich kandydatów uznać należy za najodpowiedniejszych. Zapytanie rady nie może zawierać nazwisk kandydatów, zgłoszonych już czy upatrzonych.

(3) Rada wydziałowa wybiera po wysłuchaniu wniosku specjalnej komisji, powołanej do oceny wyników powyższej ankiety, kandydata lub kandydatów i przedstawia ich Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego za pośrednictwem senatu, który zaopatrjuje wniosek swoją opinią.

(4) Szczegółowy sposób przeprowadzenia ankiety, sposób ustalenia składu tej specjalnej komisji, oraz sposób jej postępowania, jako też tryb przedkładania wniosków o mianowanie ustala statut szkoły.

Art. 34. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może nie przedstawić do nominacji żadnego z kandydatów rady wydziałowej. W tym przypadku rada przekazuje ponownie sprawę komisji. Na podstawie ponownego referatu i nowego wniosku komisji rada wydziałowa obowiązana jest przedstawić wniosek w ustalonym przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego terminie. W razie ponownego nieuwzględnienia wniosku, stosuje się w dalszym ciągu postępowanie, przewidziane w niniejszym artykule; kandydaci, poprzednio nie uwzględnieni przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, mogą być ponownie przedstawieni tylko po wykazaniu się nowym dorobkiem naukowym.

Art. 35. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może na wniosek rady wydziało-

wej przedstawić nadzwyczajnego profesora do nominacji na profesora zwyczajnego, jeżeli specjalna komisja, wybrana przez radę wydziałową, stwierdzi, że jego dorobek naukowy (artystyczny) wydatnie się powiększył w czasie profesury nadzwyczajnej.

Art. 36. (1) Prezydent Rzeczypospolitej może na wniosek Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, oparty na uchwale rady wydziałowej i opinii senatu, mianować profesorem honorowym wybitnego uczonego (artystę), zwłaszcza z grona profesorów, ustępujących z katedr.

(2) Profesorowie honorowi mają prawo wykładania w zakresie habilitacji, względnie dekretu nominacyjnego.

(3) Profesorowie ustępujący z katedr dobrowolnie lub z powodu przekroczenia granicy wieku, których nie mianowano profesorami honorowymi, zachowują prawo korzystania z zakładów szkoły w ramach regulaminu zakładowego, tracą natomiast prawo wykładania; Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może im to prawo pozostawić.

Art. 37. (1) Wykłady i ćwiczenia, prowadzone przez nauczycieli nieakademickich, znajdują się pod opieką naukową profesora, wyznaczonego przez radę wydziałową.

(2) Regulamin, określający zakres i sposób wykonywania tej opieki, uchwała rada wydziałowa.

F. ORGANIZACJA NAUCZANIA I WYCHOWANIA.

Art. 38. (1) Rok akademicki rozpoczyna się 1 września. Winien on liczyć nie mniej niż 30 tygodni wykładowych. Nadzór bezpośredni nad przestrzeganiem tego przepisu należy do dziekana.

(2) Podział roku akademickiego ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 39. (1) Nauczanie w szkołach akademickich obejmuje wykłady i ćwiczenia.

(2) Projekty programów wykładowych i ćwiczeń na rok akademicki układają rady wydziałowe; programy te przedkłada rektor Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do zatwierdzenia.

Art. 40. Szkoły akademickie mogą pobierać opłaty na cele, związane z nauczaniem, ze studentami i nauczającymi. Wysokość opłat, sposób pobierania, ich przeznaczenie i podział, oraz sposób zarządzania nimi ustala rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 41. (1) Akademickie stopnie naukowe są dwa: niższy i wyższy. Statut szkół (wydziałów) artystycznych może nadawanie stopni naukowych ograniczyć do stopnia niższego. Stopniem wyższym we wszystkich szkołach akademickich jest stopień doktora, który można otrzymać po uzyskaniu stopnia niższego, przedstawieniu pracy naukowej i złożeniu egzaminów doktorskich. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może dla obywateli państw obcych ustalić odmienne zasady uzyskiwania wyższego stopnia naukowego.

(2) Rady wydziałowe nadawać mogą również stopnie zawodowe; niższy stopień naukowy może być równocześnie stopniem zawodowym.

(3) Rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wydane po wysłuchaniu opinii rad wydziałowych, ustalają: szczegółowe przepisy, normujące program i porządek studjów i egzaminów, przepisy o uzyskiwaniu stopni naukowych i zawodowych, jako też warunki i tryb nostryfikowania zagranicznych stopni akademickich naukowych i zawodowych.

(4) Rada wydziałowa może nadawać honorowe stopnie naukowe, przyczem nadanie honorowego stopnia naukowego za zasługi na polu nauki i sztuki podlega zatwierdzeniu przez senat, za zasługi zaś państwowe lub społeczne — zatwierdzeniu przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego na wniosek senatu.

Art. 42. (1) W razie powstania okoliczności, uniemożliwiających normalny tok pracy w szkole, zarządzane być może czasowe zawieszenie wykładów, ćwiczeń lub czynności zakładów, lub też zamknięcie szkoły.

(2) Całkowite lub częściowe zawieszenie wykładów, ćwiczeń lub czynności zakładów zarządza rektor, wnosząc niezwłocznie sprawę pod obrady senatu. W razie uchwalenia przez senat cofnięcia zawieszenia, rektor może bądź zarządzić wznowienie zawieszonych czynności, bądź też sprawę przedstawić Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do rozstrzygnięcia.

(3) Zawieszenia tego dokonać może również Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, do którego należy wówczas także decyzja o wznowieniu zawieszonych czynności.

(4) Jeżeli inne środki zawiodą, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może zarządzić czasowo zamknięcie szkoły w całości lub w częściach. Decyzja taka może być połączona z zarządzeniem nowych wpisów po otwarciu przez Ministra szkoły, względnie jej części.

G. SŁUCHACZE.

Art. 43. (1) Słuchacze dzielą się na następujące kategorie:

- a) studenci, t. j. osoby, które uzyskały przyjęcie, zgodnie z postanowieniami ustawy o ustroju szkolnictwa,
- b) wolni słuchacze, t. j. osoby dopuszczone do studjów w ramach ogólnego porządku studjów mimo braku warunków, wymaganych od studentów, lub nie ubiegające się o zaliczenie ich w poczet studentów,
- c) doktoranci, t. j. osoby, posiadające niższy stopień naukowy, ubiegające się o doktorat.

(2) Obywatele państw obcych, nie posiadający warunków, wymienionych w punkcie a), mogą być przyjęci w charakterze studentów, jeżeli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uzna przedstawione przez nich dowody wykształcenia za równorzędne.

(3) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może po wysłuchaniu rady wydziałowej

ograniczyć liczbę przyjęć słuchaczy każdorazowo na przeciąg jednego roku akademickiego.

(4) O przyjęciu na wydział decyduje dziekan. Przeciw odmowie przyjęcia przysługuje odwołanie do rady wydziałowej.

(5) Warunki uczestniczenia w studjach specjalnych określa ich statut.

Art. 44. Można być równocześnie studentem dwóch szkół akademickich tylko za zgodą rektorów obydwu szkół.

Art. 45. Do studjowania w charakterze studentów w szkołach (wydziałach) artystycznych dopuszcza się osoby, posiadające warunki, przewidziane w art. 43 i odznaczające się nadto specjalnymi zdolnościami w dziedzinie twórczości artystycznej; w celu stwierdzenia tych zdolności szkoła może podać kandydata egzaminowi wstępnemu.

Art. 46. (1) Każdy zapisujący się do szkoły akademickiej w charakterze studenta podlega imatrykulacji, przyczem składa uroczyste ślubowanie przestrzegania godności akademickiej i przepisów szkoły, które stwierdza podpisem.

(2) Imatrykulacji dokonywa rektor lub z jego upoważnienia dziekan.

(3) Student może przenieść się do innej szkoły akademickiej tylko po uzyskaniu świadectwa odejścia.

Art. 47. (1) Student ma prawo ubiegania się o stopnie naukowe i zawodowe.

(2) Student ma obowiązek uczęszczania na wykłady, brania udziału w ćwiczeniach i zdawania egzaminów; ma on prawo wyboru wykładów, przyczem może zapisywać się na wykłady innych wydziałów.

(3) Urlopów udziela studentom dziekan.

Art. 48. (1) Osoba, posiadająca wyższy stopień naukowy, może być w razie skazania jej za przestępstwo, popełnione z chęci zysku lub z innych niskich pobudek, pozbawiona tego stopnia przez radę wydziałową.

(2) Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego określa warunki, na jakich osoba, pozbawiona tego stopnia naukowego, może go odzyskać.

Art. 49. (1) Wolni słuchacze nie podlegają imatrykulacji, składają jednak pisemne przyrzeczenie przestrzegania godności akademickiej i przepisów szkoły.

(2) Wolni słuchacze nie mają prawa składania egzaminów.

(3) Rada wydziałowa może zaliczyć studentom poprzednie studia, odbyte w charakterze wolnego słuchacza.

Art. 50. (1) Naruszenie przez słuchacza przepisów akademickich, dopuszczenie się czynów przeciw obyczajności i porządkowi życia akademickiego lub wolności nauczania i studjowania, uchybienie godności akademickiej, wreszcie popełnienie zbrodni, występku lub wykroczenia pociąga za sobą, nie-

zależnie od odpowiedzialności według ustaw powszechnych, także ukaranie w drodze porządkowej lub dyscyplinarnej. W razie dopuszczenia się powyższych czynów przez słuchacza, będącego w czynnej służbie wojskowej, władze uczelni nie wymierzają kary, lecz po przeprowadzeniu dochodzenia zwracają się do Ministra Spraw Wojskowych o spowodowanie ukarania słuchacza na zasadzie wojskowych przepisów dyscyplinarnych, jeżeliby zaś uważały za konieczne usunięcie słuchacza z uczelni, zwracają się zarazem o odwołanie przeniesienia służbowego danego słuchacza na studia.

(2) Sądy karne powszechnie zawiadamiają rektora o wdrożeniu postępowania karnego przeciwko słuchaczom. Po prawomocnym ukończeniu postępowania karnego sąd karny przesyła rektorowi odpis wyroku.

(3) Karą porządkową jest upomnienie.

(4) Kary dyscyplinarne są następujące:

- a) nagana,
- b) pozbawienie prawa udziału w życiu akademickim na czas ograniczony lub na cały czas studjów,
- c) niezaliczenie roku akademickiego lub jego części w poczet czasu studjów,
- d) usunięcie ze szkoły na czas ograniczony lub na stałe,
- e) pozbawienie prawa do studjów w szkołach akademickich.

Art. 51. (1) Upomnienie, jako karę porządkową, wymierza dziekan lub rektor. Przeciw upomnieniom niema odwołania.

(2) Do orzekania w sprawach dyscyplinarnych słuchaczy powołuje się dwie instancje dyscyplinarne.

(3) Instancje dyscyplinarne są następujące:

- a) sędzia, wybrany z pośród profesorów zwyczajnych, nadzwyczajnych lub docentów,
- b) odwoławcza komisja dyscyplinarna, wybrana z grona profesorów zwyczajnych, nadzwyczajnych i docentów.

(4) Kandydatów na sędziów i członków komisji odwoławczych wybiera senat w ilości podwójnej i przedstawia Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do zatwierdzenia.

(5) W wypadku przewinień o charakterze zbiorowym, którym towarzyszą czyny przeciw wolności nauczania lub studjowania, albo w wypadku czynnych wystąpień przeciw profesorom lub władzom akademickim, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może powołać specjalną komisję dyscyplinarną, złożoną z profesorów i docentów szkół akademickich. Od kar, nałożonych przez tę komisję, nie przysługuje odwołanie.

(6) Dziekan i rektor w zakresie wymierzania kary porządkowej, tudzież sędzia i członkowie komisji dyscyplinarnej w wykonywaniu swych funkcji są samodzielni i niezależni.

(7) Od nałożenia kar dyscyplinarnych, orzeczonych w pierwszej instancji, może obwiniony odwołać się do odwoławczej komisji dyscyplinarnej. Na żądanie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub rektora sprawy, osądzone w pierwszej instancji, winny być ponownie rozpatrzone przez odwoławczą komisję dyscyplinarną.

(8) Tryb ustalania składu komisji dyscyplinarnych, liczbę sędziów i członków komisji dyscyplinarnych, kompetencje dyscyplinarne sędziego i komisji dyscyplinarnej, tryb zawieszania słuchaczy w prawach akademickich, jako też tryb postępowania dyscyplinarnego ustala rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(9) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może kary prawomocnie nałożone złagodzić lub darować.

Art. 52. (1) Studenci szkół akademickich mają prawo zakładania stowarzyszeń akademickich, t. j. dobrowolnych trwałych zrzeszeń studentów o celach niezarobkowych, działających pod nadzorem i opieką władz akademickich i Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; stowarzyszeniom akademickim nie wolno prowadzić działalności politycznej.

(2) Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustala warunki i tryb zakładania stowarzyszeń akademickich i ich rozwiązywania, ich zgłaszania, względnie rejestracji, zatwierdzania statutów i dokonywania ich zmiany, uzyskiwania przez nie osobowości prawnej, sposób i zakres sprawowania nadzoru i opieki nad nimi, jako też odpowiedzialności dyscyplinarnej członków zarządu za działalność stowarzyszeń.

(3) Nazwa i charakter stowarzyszenia akademickiego przysługuje tylko takim stowarzyszeniom, które zastosują się do powyższych przepisów.

(4) Członkami stowarzyszeń akademickich nie mogą być osoby, nie podlegające dyscyplinarnie władzy akademickiej.

Art. 53. (1) Na terenie szkół akademickich odbywać się mogą za każdorazowym zezwoleniem rektora zgromadzenia akademickie; na każdym zgromadzeniu winien być obecny rektor lub jego delegat. W zgromadzeniach tych brać mogą udział wyłącznie słuchacze danej szkoły; na zgromadzeniach tych wolno omawiać tylko sprawy, ściśle związane z życiem akademickim, zgodnie z zapowiedzianym, a przez rektora zatwierdzonym porządkiem obrad.

(2) Rektor, względnie jego delegat, może w każdej chwili zgromadzenie rozwiązać.

(3) Regulamin zgromadzeń akademickich uchwała senat.

(4) Do zgromadzeń słuchaczy, odbywających się poza terenem szkoły, mają zastosowanie ogólne przepisy o zgromadzeniach.

II. PRYWATNE SZKOŁY AKADEMICKIE.

Art. 54. (1) Prywatne szkoły akademickie mogą otrzymywać w drodze ustawy pełne lub niektóre prawa państwowych szkół akademickich, o ile:

- a) są one należycie wyposażone,
- b) posiadają dostateczną liczbę wykładowców o odpowiednich kwalifikacjach naukowych,
- c) poziom studjów i programów naukowych odpowiada poziomowi szkół akademickich,

d) przy przyjmowaniu w poczet studentów stoją te same wymogi, które stawiane są w szkołach państwowych.

(2) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może udzielić prywatnej szkole akademickiej w drodze rozporządzenia prawa nadawania niższych stopni naukowych, o ile ona odpowiada warunkom, wymienionym w ustępie pierwszym niniejszego artykułu.

(3) Przepisy ustawy niniejszej o zatwierdzaniu rektora i prorektora mają analogiczne zastosowanie do tych szkół. Powoływanie nauczycieli akademickich i nieakademickich tych szkół wymaga zatwierdzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(4) Statut prywatnej szkoły oraz wszelkie jego zmiany zatwierdza Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego po wysłuchaniu opinii zebrania ogólnego profesorów tej szkoły.

(5) Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ma prawo zawieszać przyznane szkole prywatnej prawa w całości lub w części, jeżeli szkoła nie stosuje się do obowiązujących przepisów oraz swego statutu, lub gdy szkoła utraciła jeden z warunków, wymienionych w ustępie pierwszym niniejszego artykułu. W tym celu zażąda od szkoły usunięcia odpowiednich braków w terminie rocznym.

Art. 55. (1) Prywatnymi szkołami akademickimi są:

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie (nosząca dotąd nazwę Wyższej Szkoły Handlowej), Katolicki Uniwersytet Lubelski i Wolna Wszechnica Polska w Warszawie.

(2) Szkole Głównej Handlowej w Warszawie nadaje się mocą niniejszej ustawy pełne prawa państwowych szkół akademickich.

III. POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE I KONCOWE.

Art. 56. (1) Sprawy, których unormowanie ustawa niniejsza przekazuje statutom szkół, będą do czasu ich zatwierdzenia w myśl ustawy niniejszej normowane przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Jeżeli Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w ciągu roku po przedłożeniu przez senat akademicki statutu nie odmówi zatwierdzenia z podaniem motywów, statut uważa się za zatwierdzony.

(2) Przewidziane w artykułach 6 i 16 regulaminy podlegają zatwierdzeniu przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 57. (1) Do czasu, który ustali rozporządzenie Rady Ministrów, postanowienia art. 3 — 37 niniejszej ustawy oraz rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 204) nie będą miały zastosowania do Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Organizację tej szkoły do tego czasu ustala rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

(2) Postanowienia ustawowe, wymienione w ustępie pierwszym niniejszego artykułu, nie będą miały zastosowania do Akademii Stomatologicznej w Warszawie, istniejącej dotychczas pod nazwą Państwowego Instytutu Dentystycznego, do czasu, który ustali rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 58. W 1933 r. dokonywa się wyboru rektora i prorektora. Kadencja prorektora, wybranego w 1933 roku, trwa dwa lata.

Art. 59. Prywatne szkoły nieakademickie, używające w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej nazw, zastrzeżonych szkołom akademickim, winne do dnia 31 grudnia 1933 r. przyjąć nazwę, odpowiadającą obowiązującym przepisom; o ile tego nie uczynią, Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nada im nazwę według swego uznania.

Art. 60. (1) W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 204), zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 819), wprowadza się zmiany następujące:

- a) w art. 6, w ust. 2 skreśla się po wyrazach: „na wniosek rady wydziałowej” przecinek oraz wyrazy: „zatwierdzony przez senat”;
- b) w art. 8 skreśla się ust. 1;
- c) w art. 12, w punkcie 4) po wyrazach: „na wniosek rady wydziałowej” przecinek zastępuje się średnikiem i skreśla się wyrazy: „zatwierdzony przez senat”, a w punkcie 6) skreśla się wyrazy: „zatwierdzonej przez senat”;
- d) w art. 17 w ust. 3 skreśla się po wyrazach: „na wniosek rady wydziałowej” przecinek oraz wyrazy: „zatwierdzony przez senat”, a w ust. 5 po wyrazach: „na wniosek rady wydziałowej” przecinek zastępuje się kropką i skreśla się pozostałą treść ustępu;
- e) w art. 18 dodaje się ust. 2 o brzmieniu: „Profesor zwyczajny lub nadzwyczajny, mianowany ministrem lub podsekretarzem stanu, otrzymuje na czas pełnienia tego urzędu urlop bezpłatny. W razie prowadzenia przez niego w tym czasie wykładów lub ćwiczeń, wynagrodzenie ustala Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego”;
- f) w art. 23, w ust. 1 oraz w art. 33, w ust. 1 skreśla się po wyrazach: „na wniosek rady wydziałowej” przecinek oraz wyrazy: „zatwierdzony przez senat”;
- g) w art. 87, w ust. 2 skreśla się wyrazy: „i winien być zatwierdzony przez senat”;
- h) w art. 90 wyraz „senat” zastępuje się wyrazem „rektor”;
- i) w art. 91, w ust. 1 po wyrazach: „mogą otrzymać” wstawia się wyrazy: „za zgodą Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego”;

- j) w art. 92, w ust. 2 skreśla się po wyrazach: „na wniosek rady wydziałowej” przecinek oraz wyrazy: „zatwierdzony przez senat”, oraz dodaje się na końcu ustępu drugiego słowa: „lub na stałe”;
- k) w art. 102, w ust. 3 po wyrazach: „na wniosek rady wydziałowej” przecinek zastępuje się kropką oraz skreśla się pozostałą treść ustępu;
- l) w art. 104 skreśla się wyrazy: „na podstawie uchwały senatu, powziętej”;
- m) w art. 106 zastępuje się wyraz „senatu” wyrazem „rektora”;
- n) w art. 112, w ust. 3 i 7 po wyrazach: „na wniosek rady wydziałowej” skreśla się przecinek i wyrazy: „zatwierdzony przez senat”;
- o) w art. 113, w punkcie 4 wyrazy: „senat akademicki” zastępuje się wyrazem „rektor”.

(2) Upoważnia się Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 204) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych późniejszymi przepisami ustawowymi i niniejszą ustawą, oraz do zastosowania nowej numeracji artykułów i powołania artykułów i ustępów.

(3) Art. 27 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) otrzymuje brzmienie następujące:

„Rektorzy, prorektorzy, dziekani i kierownicy oddziałów i studjów akademickich otrzymują za swe czynności dodatkowe wynagrodzenie, którego wysokość określa rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu”.

Art. 61. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Sprawiedliwości we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 62. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 września 1933 r. z wyjątkiem art. 9, 14, 42, 43, 50, 51, 52, 54 i 55, które zyskują moc obowiązującą z dniem 1 maja 1933 r.

(2) Tracą moc obowiązującą:

- a) z dniem 1 maja 1933 r. — art. 12 pkt. 3), art. 19 pkt. 12) i 13), art. 24, art. 28, o ile postanawia, że prorektorem zostaje rektor ustępujący, i art. 98 — 103 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 494);
- b) z dniem 1 września 1933 r.:

I. pozostałe postanowienia ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich,

II. ustawa z dnia 29 lipca 1921 r. w przedmiocie zmiany art. 9 ustawy z dnia

13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 447),

III. ustawa z dnia 23 marca 1922 r. o Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 197),

IV. art. 3, 4 oraz art. 8 ust. 1, 3 i 4 ustawy z dnia 21 września 1922 r. w przedmiocie tytułu inżyniera (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 823),

V. ustawa z dnia 13 lutego 1924 r. w przedmiocie przyznania Wyższej Szkole Handlowej w Warszawie praw szkół akademickich państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 185),

VI. rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o zapewnieniu władzom państwowym kontroli nad gospodarką w majątkach państwowych szkół akademickich, instytutów naukowych i innych wyższych zakładów naukowych (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 1016),

VII. ustawa z dnia 16 lipca 1924 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 2, poz. 10),

VIII. ustawa z dnia 23 lipca 1926 r., zmieniająca art. 112 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 536),

IX. ustawa z dnia 2 marca 1927 r., zmieniająca art. 1 ustawy z dnia 23 lipca 1926 r. zmieniającej art. 112 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 287),

X. ustawa z dnia 22 stycznia 1929 r., zmieniająca art. 1 ustawy z dnia 23 lipca 1926 r., oraz art. 1 ustawy z dnia 2 marca 1927 r. o zmianie art. 112 ustawy o szkołach akademickich z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 87),

XI. ustawa z dnia 18 marca 1932 r. o Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 305),

XII. art. 2 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 819).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*